

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Quibus beneficiis ab rebus imponi possit pensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Paris. n. 88. citans Gig. ubi ante, & aliquot Rota decisiones. Eò quòd dicta reservatio pensionis non debeat valere quòd præjudicium ejus, qui regressum habebat, cui non consentienti Papa non censetur velle præjudicare, Paris. n. 89. idipsum n. 90. & 91. exemplificans pluribus, v. g. sicut si feudatarius non habens filios, feudum der in dotem filia, concessio illa valet in vita ipsius patris, & non ultra; cùm successor præjudicare non possit. Res subjecta restitutioni, si alienetur, valet alienatio in vita alienantis tantum, & ad illius præjudicium, sed adveniente casu restitutionis, seu pro quo urget restitutio, alienatio fingitur retro nulla. Ità & adveniente casu regressus, pensio erit nulla: idque etiam si motu proprio esset assignata talis pensio, Paris. n. 92. ex Gig. cit. q. 79. n. 3. cùm motus proprius non operetur in præjudicium tertii. Unde etiam inolevisse praxin ait Paris. cit. n. 92. quòd, si in supplicatione narrabatur, quòd alicui reservatus regressus super tali beneficio, ponitur: qui etiam consentit huic reservationi. Et si id non apponatur, signatura solet illud apponere: de consensu ejus, qui regressum habet, & tunc necesse sit, ut der consensum habens regressum. Quamvis, ut Paris. n. 93. in fine, si Papa factà mentione regressus, nihilominus imponeret pensionem absque alio consensu, valida foret pensio.

Questio 460. An titularis consentiens pensioni possit penitere, priusquam accedat consensus Papæ?

Respondeo affirmativè; cùm enim consensus partium sine auctoritate Papæ nihil præster, si dictus consensus titularis præveniat ante obtentam gratiam, est revocabilis. Lott. l. 1. q. 35. n. 67. Idque, ut ait idem, non obstante quovis juramento, liquidem, ut ait Chok. ad reg. 44. n. 52. consensus ille ante obreatum beneplacitum Apostolicum præstitus, etiam cum juramento non valet.

Questio 461. An, & qualiter præsumatur consensus titularis præstitus?

Respondeo: Præsumitur præstitus consensus Rex diuturna observantia facta solutionis, non elisa hac præsumptione per contrariam probationem, & ex hac apparente veritate. Consensus enim ille non requiritur pro solemnitate de forma præcisa, ita ut expressè in ipso actu intervenire debeat; neque certam formam habet, adeoque præcedere potest & subsequi, modò re integrè & ante declaratam nullitatem, ac etiam implicite præstari. Dum enim actus non est requisitus pro forma præcisa, impletur per quodvis æquipollens implementum (quale respectu illius consensus expressi & expliciti videtur talis diuturna observantia solutionis facta à titulari, utpotè in se complectens rationem consensus impliciti) ita ferè tradit Card. de Luca de pens. d. 53. an. 3. An verò ad præsumendam extrinsecam solemnitatem vel alium actum requiratur observantia longissimi, an sufficiat longi temporis, desumendum ex eo, quòd ea, quæ expressam ac vehementem juris resistantiam habent, ut alienatio bonorum Ecclesiæ, observantia debet esse longissimi temporis; ad ea verò, quibus jus non adeo resistit, sufficit longi temporis observantia, ut tradit idem Card. de Luca, loc. cit. à n. 6. qui etiam num. 9. ait, talem pensionem videri habere speciem alimentorum; favore autem alimentorum suffragetur observantia triennalis,

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III.

Questio 462. An, & qualiter titularis consentiens pro se, consentiat etiam pro successoribus suis?

Respondeo: Dum reservatur pensio, titularis non consentit pro se solum, sed etiam pro suis in eodem beneficio successoribus, quousque vivat pensionarius, obligando se & suos successores expressè in forma Camera. Unde ex eo actu resultat formalis contractus, tam respectu ipsius, quàm successorum, qui licet efficaciter non obligentur, nisi priusquam succedendo eorum habuerint talem contractum; nihilominus secunda ratihabitione ex simplice acceptatione beneficii fit retrotractio cuiusdam obligationis ad diem ipsius contractus; cùm hæc sit vis ratihabitionis, ut retrotrahatur. l. ult. ff. ad Macedon. Lott. l. 1. q. 39. n. 101. Card. de Luca de pens. d. 6. n. 4. dicens, procedere idipsum de successore, qui independenter ab antecessore suo habet illud beneficium; ita ut provisus de beneficio illo gravato acceptando provisionem censetur consentisse oneri pensionis, & cum pensionario quasi contraxisse. Proindeque idem est, ac si omnes successores cum ipso titulari à principio pro solvenda pensione constituisent se plures reos debendi in solidum, & omnia bona juraque sua pro solutione hujusmodi hypothecassent; cùm ita sit vis obligationis cameralis. Lott. ibid. n. 104. Et hinc consequitur, nedum realem, sed etiam personalem actionem & obligationem contra successorem in beneficio dari pro terminis decursis & non solutis. Lott. n. 107. De quo ex professo infra, ubi, qualiter successor solvere teneatur pensionem.

Questio 463. An consensus pensioni præstitus ab eo, cui de beneficio nulliter provisum erat, præjudicet ei, qui beneficium legitime obtinuit?

Respondeo negativè. Chok. ad reg. 44. n. 52. ex Farinac. de is. 437. p. 1. n. 1. in novissimis.

Quibus beneficiis ac rebus imponi possit pensio?

Questio 464. An pensio per Papam imponi possit beneficiis jurispatronatus, idque absque consensu patroni?

Respondeo ad primum affirmativè; id enim expressè supponunt AA. quærendo ferè solum, an patroni ad hoc consensus requiratur? Proinde

2. Respondeo ad secundum primò: Extra dubium esse, posse Papam de plenitudine potestatis beneficii, jurispatronatus, etiam laicalis, imponere pensionem, irrequisito seu non curato patroni consensu; cùm & hæc beneficia uti & cetera omnia subdantur supremæ illius in beneficialibus potestati. Garc. p. 1. v. 5. n. 367. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 2. n. 7.

3. Respondeo ad secundum secundò: Sed & minime necessarium esse consensum patroni laici in impositione pensionis facta à Papa, resolvit Rota in Colambriens. pens. 11. Febr. 1598. apud Garc. loc. cit. Idem absolute tenet Gig. de pens. q. 23. n. 2. testans sic ex usu & stylo Curie receptum esse. Sequitur illum Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 11. & Azor p. 2. l. 8. c. 8. q. 1. hisce expressis (quibus etiam

etiam rationem responsionis comprehendit) respondeo posse (nimirum inficis patrono constitui illam pensionem) quia pensio in huiusmodi beneficio imposta nihil derogat juri patroni; beneficium siquidem sine ejus consensu non confertur, sed postquam natus ejus collatum alicui, pensio absque ejus consensu alteri reservatur. &c. Hanc Gigantis sententiam approbat Lott. l. 1. q. 35. n. 89. ed quod causam formalem pensionis statuat (intellige adzquarè) in consensu titularis, & auctoritate seu consensu Papæ. Hoc ipsum tamen referendum ad simplicem statum validitatis gratiæ seu reservationis pensionis ab initio; non autem ad illius durationem, ed quod, nisi consensus patroni fuerit adhibitus, si patronus ad egestatem devenit, ita ut alimentari debeat, procul dubio ad ejus instantiam removendum fit gravamen illud à beneficio seu ejus rectore; quia, cum ille sit unus ex fructibus juris patronatus, utique patrono, qui non consentit ab initio, non poterit inferri præjudicium aliquod, Lott. loc. cit. n. 90. Azor. cit. q. 1. ubi: si contingeret, ut patronus alimentis egeret, & utrique, videlicet ipsi & pensionario satisfieri ex fructibus beneficii nequiret, potior esset patroni causa, quam pensionarii, est enim beneficium obligatum patrono; is autem, qui in aliqua re anteriorem hypothecam habet, jure præfertur. &c. Subjungit autem Lott. n. 91. juxta Abb. in c. postulasti. n. 2. & 50. de jurep. consensum patroni fore necessarium, scilicet ne adveniente casu, quo ipse debeat recipere alimenta, pensio revocetur, & sic meliorem esse hanc responsionem quam præcedentem. Sic etiam Castrop. de benef. tr. 13. d. 1. p. 11. §. 2. n. 7. ait; non esse censendum Papam habere eam voluntatem, nimirum constituendi pensionem in beneficiis juris patronatus laicorum, nisi id clarè exprimat, quia cedit in damnum Ecclesiæ qualibet hujus juris patronatus diminutio; sicut illius integra conservatio redundat in bonum Ecclesiæ, citat pro hoc Covar. qq. pract. c. 36. n. 10. Less. l. 2. de just. c. 34. n. 20. &c. Secus verò esse, live non esse opus speciali derogatione in impositione pensionis in beneficiis juris patronatus Ecclesiasticis; ed quod patroni Ecclesiastici non ex fundatione, sed gratia Papæ jus patronatus obtinuerunt.

4. Resp. ad secundum tertio: Tametsi non necessario requireretur consensus patroni, requiratur tamen, quod in impetratione & constitutione pensionis in istiusmodi beneficio fiat mentio juris patronatus laicalis, ita ut aliàs pensio sit subreptitia, ed quod, cum difficilior ea beneficia gravare soleat Papa, requiratur desuper scientia in Papa; secus est de jure patronatus Ecclesiastico, Ventrigl. Garc. Azor. ll. cit. Et si posteriores duo cum Gigante distinguant, velintque id procedere in jure patronatus laicali acquisito ex fundatione, dotatione vel adificatione (idque etiam, ut expressè Azor, dum præter patronum istiusmodi est quoque patronus alter clericus; ed quod tunc jus patronatus perinde se habeat, ac si esset simpliciter laicorum) non verò in jure patronatus laicali acquisito consuetudine, præscriptione vel privilegio, utpote quo neglecto vel expressè abrogato solet Papa conferre beneficia istiusmodi, & pensione gravare. Sic in specie de jure patronatus regio ait Card. de Luc. de pens. d. 58. quod in reservatione pensionis super beneficio istiusmodi juris patronatus regii requiratur patroni consensus, vel saltem specialis mentio de eo fieri debeat; cum Papa non soleat facile id agere sine tali consensu.

Quæstio 465. An in casibus, in quibus Episcopus potest pensionem imponere beneficio, hac ejus potestas extendat se ad beneficia juris patronatus, ita ut in iis absque consensu patroni id possit?

Respondeo, negativam videri probabiliorè, maximè, si, ut ait Castrop. de patrono laico sit sermo. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 2. nu. 9. (idipsum expressè extendens ad beneficia istiusmodi gravanda pensione etiam ad vitam tantum beneficiarii seu possessoris illorum) citans pro hoc Barbof. de pot. Ep. p. 3. alleg. 69. n. 21. Zechum de benef. & pens. c. 11. n. 7. Rebuff. in pr. p. 3. signat. n. 28. contra Gig. q. 23. Gamb. de off. Leg. l. 6. d. n. 64. Less. de just. l. 2. c. 34. n. 207. Item contra Garc. quatenus is p. 1. c. 5. n. 359. tenet, posse Episcopum imponere pensionem beneficio, dummodo ea non transeat ad successores in eodem beneficio; ed quod hoc posterius cederet in considerabile præjudicium patroni propter præsentationem, quæ foret de beneficio gravato, & non libero. Item quatenus n. 360. tradit, posse Episcopum etiam pensionem transitoriam ad successores imponere beneficio sine consensu patroni, & eo invito, si vocatus consentire nolit, si id cederet in majorem Ecclesiæ utilitatem. Quod ipsum improbat Castrop. loc. cit. n. 10. dicens, raro vel nunquam adesse posse Ecclesiæ necessitatem, ut non possit consensus Papæ postulari, saltem ut pensio ad successores in beneficio transeat. De cetero rationem primariæ responsionis dat Castrop. cit. n. 9. quod negari nequeat, grave fieri præjudicium patrono, gravando ejus beneficii pensionem, etiam si ad solam beneficiarii vitam gravatum fit; ed quod tali gravamine posito, beneficium, quod alias maximè appetebatur, vix sit, qui illud velit suscipere; quod præjudicium Episcopus tali patrono inferre nequeat, quia ultimis voluntatibus, ex quibus regulariter procedit tale jus patronatus ex fundatione, præjudicare nequit; tum etiam quia unà à Papa approbato & confirmato, quale est illud jus patronatus, derogare non valet; quæ tamen ratio, ut patet, non militat contra eos, qui tenent posse Episcopum beneficio juris patronatus imponere pensionem durantem solùm ad vitam beneficiarii.

Quæstio 466. An, & qualiter Episcopatus gravari soleat & possit pensione?

Respondeo primò: Quin Episcopatus per Papam gravari possit pensione, dubium non est; solitos tamen non gravari, nisi ex magna causa, ajunt ex Gig. de pens. q. 7. & Paul. Rom. de pens. c. t. n. 1. in 1. causa. Azor p. 2. l. 8. c. 8. q. 7. Paris. l. 6. q. 2. n. 35. Hinc in Concilio Laterani sub Leone X. statutum, ne mensis Episcopalis imponantur pensiones, nisi ex causa resignationis, vel etiam alia, quæ in Consistorio secreto honesta, licita, & probabilis videatur. Ac proinde Papa, dum Episcopatus per obitum vacantibus imponit pensionem, Concilio dicto derogare debet Lott. l. 1. q. 40. n. 87. Sed & derogare consuevit per clausulam istiusmodi: non obstantibus constitutionibus & consuetudinibus Concilii generalis: cui aliàs, utpote constitutioni Concilii generalis non censetur derogatum per clausulam illam: non obstantibus quibuscunque constitutionibus. Azor loc. cit.

2. Respondeo secundò: hodie ex Decreto Concilii Trid. sess. 24. c. 13. de reform. in Episcopalibus

seu Ecclesiis Cathedralibus, quarum reditus annui in vero valore non excedunt summam mille ducatorum, constitui nequit pensio; gravari autem possunt pensione, si dictam summam excedunt hi reditus; sed non nisi in eo, in quo dictam summam excedunt, ita ut semper Episcopo mille ducati remaneant liberi ab omni obligatione & onere; & sic, dum imponitur iis pensio, apponitur semper clausula: *dummodo mille remaneant pro Episcopo*. Garc. p. 1. c. 5. n. 393. & 394. Azor loc. cit. Paris. loc. cit. n. 34. dicens hoc Decretum Trid. esse in viridi observantia. Castrop. loc. cit. §. 4. n. 1. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 40. qui etiam n. 46. addit, quod omisso dicta clausula: *dummodo*, sit evidens signum, quod Papa sciens ac volens gravavit talem Episcopum, licet ejus fructus tenues essent, & derogarit Concilio; & citat pro hoc Rotam in *Ferentina*. pens. 23. Jan. 1602. Valor autem illorum ducatorum mille remanentium Episcopo intelligitur juxta valorem ducatorum illius regionis, in qua est Episcopus. Garc. loc. cit. n. 373. Lott. l. 1. q. 11. n. 27. Ventrigl. loc. cit. n. 41. Barbof. jur. Eccles. l. 3. c. 11. n. 69. Zechius de rep. Eccles. c. 28. n. 4. Porro Episcopatus Hispania, quia opulentiores sunt, solere Regem (qui in omnibus juspatrionatus habet) ex auctoritate Papae expediendas pensiones reservare usque ad tertiam partem, testantur Azor. loc. cit. Garc. n. 395. Paris. loc. cit. n. 39. Unde, ut Azor & Paris. in schedulis consistorialibus, Cardinalis, qui Ecclesiam vacantem denunciat, & à Papa petit, ut nominatum praesentatum, oblatum à Rege Episcopum instituat, dicit in hunc modum: *Supplicatur pro expeditione pensionis annuae in favorem personae N. qua una cum pensionibus antiquis (intellige, si forte adhuc iis idem Episcopus gravatus sit) non excedit tertiam partem*.

Quaestio 467. An, & qualiter aliis beneficiis parochialibus, vel aliis curatis imponi possit & soleat pensio?

1. **R**espondeo primò, vel potius suppono, quætionem hanc non procedere de Parochiis incorporatis alicui monasterio, & imponenda iis pensione in constitutione Vicarii, id enim dictum est supra, fieri posse.

2. Respondeo secundò: Sed neque dubium hic iterum esse posse, quin Papa beneficiis omnibus aliis curatis, sive magni, sive exigui valoris pensionem propriè talem, in ea quantitate, quæ sibi bene visa fuerit, imponere possit. Castrop. loc. cit. n. 1.

3. Respondeo tertio: In parochialibus, quorum valor non excedit centum ducatos, pensio non imponitur juxta decretum Trid. cit. c. 13. Azor p. 2. l. 3. c. 8. q. 5. Paris. l. 6. q. 2. n. 21. Lott. l. 1. q. 36. n. 41. (dicens, reservationem talis pensionis nullam, si illa conditio remanentia centum ducatorum deficeret, etsi de cetero consentiat titularis etiam in defectu illius conditionis) Garc. p. 1. c. 5. n. 372. testantes sic usu, & ex stylo observari, estimato illo valore secundum valorem ducatorum loci, in quo est beneficium, Ventrigl. Garc. (qui tamen n. 373. in fine addit, quod clausula *dummodo remaneant pro rectore centum*, intelligenda sit de ducatis de Camera, si fructus narrentur in ducatis de Camera) Barbof. Castrop. citati pro hoc puncto q. preced. juxta declarationem S. Congreg. Concil. de qua testantur ijdem.

4. Respondeo quarto: Si verò parochialis fructus excedunt valorem 100. ducatorum, pensio solet reservari in & pro quantitate excedente dictum

valorem. Garc. loc. cit. n. 374. Ventrigl. cit. n. 41. Azor cit. q. 5. Paris. loc. cit. n. 24. dicens, id mente tenendum; eò quod antiquo tempore non habebatur hæc ratio, sed imponebatur pensio, usque ad tertiam partem in omnibus beneficiis, adeoque etiam in curatis, cum clausula: *modo tertiam partem non excedat*: quia hæc censebatur justa pensio.

5. Resp. quinto: In clausula illa apponi solita in constitutione illa pensionis: *modo pro rectore remaneant annuatim centum liberi*: id liberi importat libertatem ab omni diminutione & gravamine, utpotè in sustentationem parochi designati. Garc. n. 376. Castrop. loc. cit. juxta dicta q. preced. de Episcopo. Veruntamen intelligitur hoc ipsum de oneribus & gravaminibus ordinariis, ita ut si deductis oneribus non remaneant liberi isti centum ducatis, pensio dicatur nulla. Ventrigl. loc. cit. n. 44. citans Gig. de pens. q. 96. n. 2. ac dicens sic expressè decisum à Rota in *Roman*. pens. 6. Nov. 1619. quæ confirmata fuerit à Rota in *Ferentina* pens. 6. April. 1620. Nequaquam autem hoc intelligendum de oneribus extraordinariis, & de raro contingentibus, ita ut, si illis deductis non remaneant centum illi ducati, non censeatur propterea pensio nulla, licet minuenda pensio, nisi forte ipsa pensio libera sit & immunis ab oneribus. Ventrigl. l. c. ex Gig. ubi ante, sic passim quoque ab aliis tradit asserens. Sic itaque remanere debent illi 100. deductis juribus Episcopalibus per parochum solvendis. Ventrigl. loc. cit. n. 45. citans Ricc. in pr. p. 3. resol. 109. n. 3. Item deductis expensis pro cera, hostiis, vino pro sacrificio, oleo pro lumine coram Eucharistia, pro musica in festo Sancti, sub cujus invocatione est Ecclesia, pro salario inservientis Missis & in summa deductis omnibus necessariis. Ventrigl. cit. n. 45. citans Barbof. de clausula. clausul. 47. n. 9. Econtra non requiri, ut remaneant 100. deductis oneribus, quæ possunt per ipsum titularem subiri, & loquendo generaliter deductis oneribus arbitrariis & voluntariis, ibidem tradit Ventrigl. ex Barbof. ubi ante n. 8.

6. Resp. sexto: Tametsi Castrop. loc. cit. dicat, nunquam Papam censendum velle gravare pensione beneficia parochialia non excedentia valorem centum ducatorum, tradit tamen Ventrigl. loc. cit. n. 46. quod, si narrato vero valore beneficii curati, nihilominus reservert Papa pensionem in tali quantitate, ita ut non remaneant 100. liberi pro rectore, etiam quod non derogetur expressè dispositioni Trid. pensionem fore validam, & censeri tacite derogatum dictæ dispositioni, citat pro hoc Rotam in *Gegoliens*. *tertia pars fructuum* 25. Maij. 1612. quam referat Barbof. ubi ante clausul. 47. n. 11.

7. Resp. septimo: Quod dictum hic de beneficiis parochialibus, idem etià dicendum de quovis alio curato; cum Trid. loquatur indistinctè de Ecclesia curata. Ventrigl. loc. cit. n. 42. citans Anton. Maceratens. in var. resol. l. 1. resol. 31. n. 9. & 10. referentem sic à Rota decisum.

Quaestio 468. Pro quo tempore debeant remanere illi centum ducati liberi pro Rectore, & illi mille pro Episcopo, ut pensio imposita sit & maneat valida?

1. **R**espondeo: Debere illos remanere pro tempore constitutæ pensionis, ita ut, si tempore illo seu datæ remanebant (intellige, deductis oneribus ordinariis & necessariis solvendis) illi centum & illi mille, & postea tractu temporis diminuatur, pensio imposita fuerit & remaneat valida, & non cassanda; & econtra, si pro tempore illo constitutionis

tionis pensionis non remaneant illi mille & centum, etsi dein augeantur fructus, pensio ab initio invalida non convalescat; cum in hoc casu semper attendatur tempus datae, & conditio illa (nempe remanentia centum pro Rectore & mille pro Episcopo) sub qua Papa gratiam pensionis concedit, non debeat stare in suspeso, nec variari secundum eventus futuros. In ordine tamen ad reducendam pensionem seu diminuendam, attendendum etiam tempus futurum, ita ut si centum & mille illi remanentes pro tempore constituta pensionis, tractu temporis diminutis fructibus non remaneant amplius, ita ut Rector & Episcopus non possint se sustentare amplius congruè, & onera incumbentia cura praestare, etsi pensionem annullari non liceat, peti tamen possit eam diminui, & ad convenientem quantitatem reduci. Ita in quam docent Garc. p. 1. c. 5. n. 398. juncto n. 399 & 400. quem sequitur Ventrigl. l. c. n. 47. juncto n. 48. citantes Navar. cons. 13. de rescrip. Tiber. Salust. in pr. Auditor. Camer. l. 3. c. 1. n. 11. Cæsar de Grass. Caputaq. & c. citatq; specialiter Ventrigl. pro posteriore potissimum parte hujus doctrinae Gig. de pens. q. 5. n. 4. & q. 53. n. 5. & Paril. l. 6. q. 2. n. 143. ubi tamen is expresse solum ait, solere apponi clausulam, quod annullari, reduci sut minui nequeat pensio, quæ nisi addatur, decrescitibus dein fructibus seu redditibus, pensionem reddendam invalidam, vel saltem reducendam ad minorem summam.

2. Eatenus tamen in contrarium se sentire putat Castrop. quatenus cit. §. 4. n. 4. tradit, illos centum pro Rectore, & mille pro Episcopo non solum pro tempore gratiæ & reservationis verificandos esse, sed etiam successu temporis firmos remanere debere; eò quod quantitas illa assignata sit in sustentationem parochi & Episcopi; ad hunc autem effectum æquè necessaria sit quantitas illa successu temporis, ac tempore gratiæ; adeòq; licet gratia Papæ quoad præsentem valorem non dependeat à futuro eventu, sed à præsentem conditione, cum de præsentem constare possit, remaneantne 100. pro Rectore & mille pro Episcopo, quod ad durationem & conservationem valoris gratiæ hæc gratia pendeat ex futuro eventu dictæ conditionis, cui annexitur; & sic conditione hac tractu temporis deficiente, pensio non subsistit, saltem pro illa parte sui, nimirum quæ opus est ad supplendum, quod deficit, ex illis centum Rectori, vel ex illis mille Episcopo. Veruntamen re ipsa non multum recedere videtur hucusque à Garcia; cum & is expresse dicat n. 400. eumque sequentes libenter admittant, in casu non remanentia istorum centum peti posse reduci seu imminui pensionem, si ab initio remanebant illi 100. Dixi hucusque non multum recedere Castrop. à Garcia; nam ei, quod postmodum Garcias n. 403. tradit; nimirum. si computatis funeralibus & ingressu remaneat Rectori congrua, non posse eum petere reductionem pensionis, non obstante, quod tempore reservationis debent remanere Rectori centum in fructibus parochialis, ei inquam, directè contrarium asserit Castrop. cit. n. 4. nimirum, illos centum, qui deducta pensione & oneribus remanere debent, non esse aliter computandos successu temporis, quam computabantur in principio, adeòque, cum à principio computabantur in fructibus certis beneficii, successu temporis sic quoque & non aliter, seu in aliis incertis computari debent. Item quod Garc. tradit n. 422. nimirum, si pensio ab initio ex consensu resignantis imposita in tanta quantitate, & non aliter, eam simpliciter fore nul-

lam, dum postmodum tractu temporis decrescitibus redditibus, ea præstari non potest integra, remanentibus illis 100. Rectori; eò quod in isto casu pensio sit individua, unde in minori summa deficit consensus resignantis, & consequenter consensus Papæ super illo consensu resignantis fundatus. Secus autem sit, si pensio reservata super beneficio vacante per obitum, vel aliàs extra prædictum consensum conditionalem resignantis, nimirum, quod tunc clausula illa: *modò remaneant 100. Rectori*: non operetur nullitatem pensionis, sed solum reductionem illius; hoc primum inquam directè improbat Castrop. l. c. n. 5. etsi prober posteriùs; eò quod ex hac Garciae doctrina sequatur, pensionem integrè solvendam, quamvis successu temporis nec 100. nec congrua remaneat titulari; durum autem sit, titulari obligatum esse, inservire beneficio absque stipendio iusto ei à jure assignato. Ac proinde censet ipse, resignationem firmam esse; cum præsumendum non sit, velle actum facere inutilem, & consequenter credendum est, velle (intellige, in casu decrescitæ redditum) ut resignatario remaneant ea, quæ illi à jure conceduntur, scilicet 100. Rectori, & mille Episcopo, ne aliàs haberet voluntatem iniquam & juri contrariam, quod præsumendum non est. Ac ita tacite eum velle, ut in casu istius diminutionis fructuum pensio ad minorem, & juri proportionatam quantitatem reducatur. Plura de his in sequentibus, ubi de quantitate & reductione pensionis.

Questio 469. Vtrum Abbatibus consistorialibus, hoc est, quarum Abbates à Sede Apostolica suarum electionum confirmationem obtinere habent, seu quæ à Papa conferri debent, & in Consistorio à Papa providentur, ut Tamb. de jure Abb. to. 1. d. 13. q. n. 4. imponi possit pensio?

Respondeo: Eam iis imponi non posse ab Ordinariis, seu auctoritate Ordinariorum; quia id esset jurisdictionis episcopalis, cui præfata Abbacia minimè subjiciuntur. Tamb. l. c. quin tamè illis imponi possit pensio à Papa, nullatenus dubitatur.

Questio 470. An, & qualiter imponi possit pensio beneficiis simplicibus, puta Canoniciis, & c.?

Respondeo primò: Beneficio simplici non excedenti 24. ducatos de Camera, non solet imponi pensionem. Azor. p. 2. l. 8. c. 8. q. 7. in fine. citans Mandos, de signat. gratiæ & just. tit. pensiones. Paril. l. 6. q. 2. n. 27. (qui tamen ait, se tempore Sixti V. vidisse servari contrarium, nimirum beneficio non excedenti valorem 24. ducatorum imponi pensionem) Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 39. in fine. Castrop. cit. §. 4. n. 2. Idem est de Canonatu & dignitate non excedente valorem centum ducatorum. Paril. n. 28. Castrop. Azor. l. c. cit. Ratio horum est, ut inquit Castrop. quia æquum est hanc remnem summam relinqui pro alimentis beneficiarii.

2. Respondeo secundò: Beneficia simplicia, & in specie Canoniciis & dignitates excedentes hanc summam, pro parte hujus excessus gravare solet Pontifex pensione. Castrop. Azor. l. c. cit. Porò in qua quantitate reservari possit in iis pensio, dicitur §. seq. An verò beneficia non excedentia quidem valorem 24. ducatorum, spectatis purè ac propriè fructibus, longè tamen illum excedentia spectatis proventibus quotidianarum distributionum, quæ pro latere essentia in choro iis beneficiis deligna-

designata sunt, gravari possunt & soleant, dicitur paulo post de cōstituta pensione in distributionib⁹.

Quaestio 471. An, & qualiter imponi possit pensio praebeatis theologalibus?

Respondet Tond. *qq. benef. p. 2. c. 1. §. 4. n. 51.* negativè, dicens, hanc esse indolem praebeatis theologalis, ut nullius pensionis onere gravari possit, ejusdemq; exemptionis privilegio potiri praebeatis praeceptorales: citat pro hoc Lovet. *lit. p. n. 46.* subjungit tamen n. 52. quòd nihilominus is, qui resignationi consentit, & qui hujusmodi beneficia sub onere pensionis sibi resignata acceptavit, quamvis reclamaret ad pensionis solutionem, condemnatus tamen sit ratione perfidiae & doli.

Quaestio 472. An imponi possit & soleat pensio super beneficiis commendatis?

Respondeo: Posse imponi Abbatibus aliisque beneficiis, quae hodie de more commendantur, hoc est, in perpetuum; cum illa idem juris habeant, quòd beneficia collata. Tamb. *de jure Abb. to. 1. d. 13. q. 7. n. 3.* Azor *p. 2. l. 8. c. 8. q. 8.* Paris. *l. 6. q. 2. n. 19.* citantes Gamb. *de pot. Leg. tit. de pens. n. 154. & c.*

Quaestio 473. An ex causa resignationis imponi possit pensio super beneficio tertio, hoc est, non in beneficio resignato & collato Ioanni, sed in alio beneficio, quòd idem Ioannes jam ante habebat?

Respondeo affirmativè; sic Azor *l. c. q. 9.* ait, usā receptam, ut clerico dimittenti suum beneficium in favorem alterius, reservetur seu constitutur pensio in alio beneficio, quòd resignatarius habebat, nimirum si beneficium resignatū nequit onus pensionis sustinere ob rebus suos redditus; tunc enim imponi pensionem vel simpliciter in aliis resignatarii beneficiis, vel simul in beneficio ei resignato, & in alio ab eo jam antè habito.

Quaestio 474. An imponi possit pensio super fructibus Ecclesiae, seu beneficii necdum erecti?

Respondeo negativè: Corrad. *in pr. benef. l. 2. c. 7. n. 7.* cum enim tale beneficium non sit in rerum natura ante erectionem ejus in titulum, per consequens super eo imponi nequit pensio: & sicut Ecclesia non erecta in titulum non potest impetrari, ita etiam nequit ut beneficium gravari pensione; quia hoc esset dare accedens sine subjècto, quòd neque natura, neque jus admittit. Corrad. *l. c. n. 8. & 9.* ubi etiam, quòd proinde fuerit annullata pensio, etiam si pensionarius esset in quasi possessione exigendi.

Quaestio 475. Num super fundo unius beneficii imponi possit pensio pro dote alterius beneficii?

Respondet affirmativè. Lott. *l. 1. q. 3. n. 17.* citans Abb. *in c. conquerente. de cleric. non resid. n. 1.* Gig. *de de pens. q. 28. n. 20.* Gonz. *ad reg. 8. gl. 5. §. 5. n. 42.* Ratio est, quia hoc onus reale & perpetuum est, non extinguibile cum persona, sed cum ipsa re transmissibile ad quemcumque possessorem seu successorem. Lott. *ibid. n. 18.* Neque etiam minus talis redditus annui assignati in dotem beneficii, si ex certo fundo debeantur, dicantur fructus fundales, seu redditus veluti cohaerentes fundo, cujus propterea naturam sortiuntur, quam dicatur dotalis fundus, seu dotale pradium, quòd in dotem datum est mulieri. Lott. *loc. cit. n. 15 & 16.*

Quaestio 476. An ex causa resignationis constitui quoque possit pensio super beneficio tertii, v. g. Titio resignanti in favorem Cajo, constitui pensio in beneficio Sempronii?

Respondet affirmativè Azor *loc. cit. q. 10.* dum nimirum beneficium resignatum adeo tenue est, ut pensionem ferre nequeat, neque etiam Cajo resignatarius aliud beneficium habeat, in quo dicta pensio constitui possit: nihil enim vetare, quòd minus id fiat auctoritate Papae, & hac ratione evitetur omnis species simonia. Idem tenet Paris. *l. 6. q. 2. n. 20. & 23.* dicens, solere id fieri etiam in resignatione parochialis, dum ejus valor non excedit centum ducatos; quamvis expressè subjungat *cit. n. 23.* in fine hæc verba: pensio autem super beneficio tertii non de facili conceditur ob fraudes, quae fieri possent. Ait etiam Azor, minimè hæc ratione imponi pensionem Cajo dissentiente. Unde infertur, multò magis requirendum illius tertii, nimirum Sempronii consensum, utpote qui gravatur non gravato Cajo. Porro talem impositam pensionem super beneficio tertii validam fore, etiam si excedat medieta-tem fructuum, ait Paris. *loc. cit. n. 64. in fine.*

Quaestio 477. An pensio reservata super pluribus beneficiis intelligatur reservata in solidum?

Respondeo: Non esse intelligendam reservatam in solidum, sed pro rata. Lott. *l. 1. q. 38. n. 20.* citans Abb. *in c. constitutus. de religiof. domib. n. 8.* cujus doctrinam secutam ait esse Rotam, ita ut jam, si Papa reservavit pensionem super pluribus beneficiis, quibus unum eundemque providit, & dein eo proviso seu titulari mortuo singula illa beneficia gravata singulis personis conferat, pensionarius agere non possit contra unam illarum pro solida pensione, uti id posset, & foret in ejus electione retinere solidam pensionem super uno corpore illorum beneficiorum, modò id esset illius capax, si reservatio pensionis facta in solidum. Lott. *loc. cit. n. 19. juncto n. 21.* Eandem doctrinam tradit Lott. *l. 1. q. 39. n. 84.* ubi ait, reservatà pensione super pluribus beneficiis vel principaliter unitis, vel ex dispensatione uni tantum collatis, si vel sequatur unionis dissolutio, vel pluribus ea contingat conferri, fiet divisio oneris, nempe pensionis pro modo fructuum singulorum. citat pro hoc Mantica *decis. 224. n. 2. & 3.* & Rotam *decis. 181. n. 3. p. 1. recent.* Idem jam ante Lott. docuerat Paris. *l. 6. q. 2. n. 64.* ex Gamb. *de pot. Leg. l. 6. tit. de pens. n. 667.* & n. 664. ubi is: quòd si duo illa beneficia gravata pensione erant æqualis valoris, æqualiter onus dividi debere, si inæqualis valoris, divisio faciendā pro rata fructuum.

Quaestio 478. An, & qualiter pensio reservetur, & residere dicatur in fructibus?

Respondeo tamen causa materialis pensionis est certa pecuniarum quantitas, pensio tamen imponitur & imposita dicitur super fructibus & emolumentis, quatenus hi fructus sint in simplice obligatione, non autem in solutione. Lott. *l. 1. q. 35. n. 52.* usus siquidem Sedis Apostolicæ non est, reservare pensiones de fructibus, sed de certa pecuniae quantitate. Lott. *ibid. n. 53.* Et licet ex magna causa & intuitu personæ alicujus extimæ concedatur quandoque gratia reservationis fructuum, vel quotæ illorum, ea tamen non dicitur pensio, sed reservatio fructuum aut quotæ nuncupatim

parim loco pensionis, quod innuit, illam esse quid penitus distinctum ab ista. Lott. num. 55. Ex quo is, cui reservat fructus aut illa quota fructuum propria auctoritate, & ex se percipit fructus ad instar usufructuarii, nisi forte quota illa taxata esset ad certam quantitatem pecuniarum, in quo casu illam non reciperet, nisi de manu gravati, sicut pensionarius pensionem. Lott. loc. cit. n. 56. juncto. nu. 58. Unde etiam reservatarius illum fructuum non tenet iustificare valorem narratum; cum gratia non sit de quota valoris, sed de quota fructuum, quam omnino percipit, sive fructus sint in magna sive in minima quantitate, ait Lott. n. 57. In eo ita que sensu substantia pensionis residere dicitur in fructibus, qui sunt ejus subiectum, ut inquit Card. de Luca. de pens. d. 1. nu. 18. nimirum quod pensio sit onus fructuum, & ipsis fructibus inhærens, & debita ab eo, qui fructus percipit, ita ut, licet cohæreat beneficio, tamen magis inhæreat fructibus, illis que tantum sequitur. Barbof. juris eccl. l. 3. c. 11. n. 93. Cujus ratio non est alia, nisi quia de intentione Papæ, dum pensionem reservat, est gravare illum fructus, super quibus imponitur pensio, & non beneficium, ut est beneficium, qui propterea dicuntur pro ipsa pensione affecti & hypothecati. Barbof. loc. cit. Quamvis autem hoc nomen fructus in propriissima sua significatione aliud nihil significet, quam id, quod ex fundo funditur & renascitur; in latiore tamen significatione omne emolumentum & commodum complectitur. Lott. cit. q. 35. nu. 61. & 62. Quin & hæc omnia generaliore adhuc voce, quam est vox fructus exprimuntur, nempe voce redditus annui. Lott. l. 1. q. 39. n. 22. In summa itaque duo sunt veluti subiecta pensionis, quorum unum est in obligatione, nimirum fructus seu redditus annui, alterum in solutione, idque nihil aliud est, quam pecunia. Lott. cit. q. 39. n. 1.

2. Porro sicut pecunia hic non accipitur in latissima illa significatione, ita ut ejus appellatione veniat omne, quod, ut ait Aristoteles Eth. 4. c. 1. nummo mensuratur, ita nec e converso accipitur ita strictè, ut ejus appellatione veniat duntaxat æcsum, ut vulgò accipitur, sed servata analogia id solum comprehendimus, quod constat numero, pondere, mensura. Lott. cit. q. 39. n. 2. unde nil vetat, quin pensio referretur (intellige solvenda, seu quò ad solutionem) in quantitate certa tritici, vini, olei &c. Lott. ibid. n. 7. Appellatione verò fructuum, in quibus quò ad obligationem statuitur pensio, non veniunt distributiones quotidianæ, etiam si persolvantur, & sint ex fructibus. Lott. cit. q. 39. n. 23. juxta e. licet. de prob. & Gemin. conf. 85. n. 23. quos citat. unde condemnatus in fructibus, non censetur condemnatus in distributionibus. Lott. ibid. n. 26. sed de hoc postremo mox plura.

Questio 479. An, & qualiter alternativè in quantitate rei. v. g. in quantitate certa tritici, vini, olei &c. vel in quantitate pecunia, accipiendo nomen illud in stricta illa significatione pro ære cuso, seu pro moneta reservetur pensio.

Respondeo, id quandoque fieri, ita ut tunc electio sit penes pensionarium, ut præstetur seu solvatur pensio vel in certa illa quantitate rerum hujusmodi, vel in certa quantitate pecuniæ, ita ut si mallet sibi solvi in pecunia, hæc succedat loco fru-

menti, pensionario sic volente & eligente. Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 2. n. 12. (quamvis addat, talem reservationem alternativam pensionis raro servatam in Dataria) Lott. l. 1. q. 39. n. 7. qui etiam ait, id ita accipiendum de hac electione, ut si verba sint clara, eorundem sensum sequamur: si sint dubia, dum gratia facta favore pensionarii, pari modo id interpretemur, nempe, ut electio sit penes pensionarium; quemadmodum in alternativa polita ad favorem creditoris, ipsius electio est penes hunc, & non penes debitorem, juxta Cassan. ad consuetud. Burgundia. 9. l. 9. §. 21. n. 1. Procedere id ipsum nimirum electionem fore penes pensionarium, etiam si tempore reservationis inter alternata fuisset inæqualitas, etiam dum verba sunt dubia, & stante dubietate aliàs faciendâ interpretatio pro eo, quod minus est, eò quòd in præsentî casu seu materia reservatio illa alternativa sit de consensu titularis, id ipsum, inquam, censet Lott. loc. cit. d. n. 12. Censet tamen n. 18. pensionarium factâ semel electione non posse variare; eò quòd electionem non habeat simpliciter vi solius disjunctivæ orationis, quo casu semper mutari posset voluntas, sed eam habeat qualificatam ex concessio sibi arbitrio, quod illico per electionem consumitur.

Questio 480. An, & qualiter imponatur pensio super fructibus seu redditibus incertis?

1. **R**espondeo primò, non super incertis, sed tantum super certis ex stylo curiæ imponitur pensio. Lott. cit. q. 39. nu. 36. citans Gig. conf. 35. n. 7. Garc. p. 1. c. 5. n. 379. Idque etiam diceretur: super redditibus, proventus, juribus, obventionibus & emolumentis universis. Garc. ibid. n. 380. citans Rodriq. qq. regul. to. 3. q. 74. n. 4. quamvis n. 381. dicat, fuisse resolutum in Rota in Augustan. Prepositura 13. Jan. 1559. verba illa: juribus & obventionibus universis: posita in supplicatione comprehendere omnes redditus, cujuscunque sint qualitatis. Et sic in specie, sub verbis: fructus, redditus, proventus, jura, emolumenta canonicatum (intellige in hac materia pensionis imponendæ) non comprehenduntur anniversaria & manualia missarum & elemosynarum. Nav. conf. 13. n. 1. de cleric. non resid. apud Garc. n. 385.

2. Respondeo secundò à dicto stylo Curia tunc receditur, cum etiam super incertis expressè imponitur pensio, uti id quandoque fit. Lott. loc. cit. n. 37. qui etiam addit, in eo casu illud incertum cadere sub æstimatione, & inter incertos illos redditus reputari etiam omnes qui potuerunt percipi, & ob socordiam aut negligentiam titularis percepti non fuerunt.

Questio 481. An, & qualiter reservari possit & soleat pensio in distributionibus quotidianis?

1. **R**espondeo primò: non minus distributiones quotidianæ, quam fructus & alii quicunque proventus & redditus sunt receptibiles seu capaces obligationis pro pensione. Lott. l. 1. q. 39. n. 32. cujus ibidem hanc dat rationem, quia Papa intelligitur eas afficere aut equam inter præsentis distribuuntur. Idque etiam in præjudicium juris accrescendi inter præsentis, sive ita, ut hæc juri accrescendi pro modo pensionis locus non sit, repugnante nimirum Papæ voluntate. Unde etiam, quando Papa reservat pensionem nuncupatim etiam

iam super distributionibus, non attenditur, an sit præstitum servitium, vel secus; cum non attendatur servitium, sed simplex destinatio. *Lott. loc. cit. n. 34.*

2. Respondeo secundo: dum Papa reservat alicui fructus aut eorum partem loco pensionis, semper eos expressè distinguit à distributionibus quotidianis, eaque excipit in individuo. Proinde que in tali casu non est satis reservatorio agenti pro executione suæ gratiæ probare, existere tales vel tales redditus, nisi etiam justificet, eos non esse distributiones quotidianas, neque ad illas pertinere. *Lott. loc. cit. n. 35.*

3. Respondeo tertio: Quin etiam hodie dum nullo casu intelligitur reservata pensio in distributionibus, nisi hoc ipsum sit expressum, adeoque sub illis verbis positus in pensionis concessionem: super redditibus, proventibus, juribus & obventionibus universis: non veniunt hodie dum distributiones quotidiana (quidquid in contrarium aliis senserit Rota in *Toletan. pensio. 1565.* & in *Toletan. parochial. 29. Apr. 1592.* apud *Garc. p. 1. c. 5. nu. 282.* & *283.*) *Lott. loc. cit. n. 36.* *Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 4. nu. 3.* *Garc. loc. cit. nu. 387.* ubi ait: *Dar aria & Cancellaria per illa verba non intelligit distributiones & incerta, ut intellexi Roma à quodam Notario Cancellaria, & constat &c. contra Boerium, decis. 224. n. 5. Gutt. conf. 8. à n. 4. Mand. cons. 35. n. 7. Abb. &c. apud Garc. n. 384.* visos sentire, quod per verba: quibusunque aliis redditibus: comprehendantur distributiones quotidiana. Idque etiam, si omnia emolumenta seu redditus consistant in meris distributionibus quotidianis, siue eorum pars aliqua. *Lott. loc. cit. n. 36.* Tametsi, ut idem *Lott.* præmisserat *nu. 27.* in eo casu, dum omnes redditus consistunt in istis distributionibus, idem feratur de iis, quod de fructibus, iudicium, veniantque & censentur nomine fructuum, hanc interpretationem suadente subjecta materia. Ab ista tamen regula universali, quam statuunt *Azor. p. 2. l. 2. c. 8. q. 17.* *Castrop. loc. cit. Garc. p. 1. c. 5. nu. 386.* & alii passim: beneficia (etiam quorum prioribus proventus consistunt in distributionibus quotidianis, ut sunt ferè *Canonicatus Hispaniæ*, de iis enim loquitur *Castrop.*) non censentur gravari pensione ex clausula, qua pensionem imponit super redditibus, fructibus proventibus beneficii: excipiunt quidam eorum hunc casum, seu censent etiam pensione gravari distributiones, etiamsi id explicite non diceretur, dum nimirum absque eo id satis ex subjecta materia & Curia stylo constaret; ut, si in narratione dictum fuerat, beneficium 24. ducatorum valorem non excedere, & hoc non obstante imponatur pensio centum & amplius, abque dubio tunc censenda est imposita pensio in distributionibus, ne dicamus concessionem esse vanam & inutilem. Ita *Garc. loc. cit. n. 388.* *Azor. loc. cit.* *Castrop. loc. cit.* quamvis hic, postquam hanc exceptionem posuerat, expressè subjungit: *ut autem tota dubitatio tollatur, quoties Papa intendit distributiones has gravare, id exprimit hac clausula apposita: etiamsi in solis distributionibus, & non nisi presentibus & divinis officii interessentibus dari, & per eos lucrari consuevit.* Unde jam infero &

4. Respondeo quarto: juxta sententiam *Lott.* nempe, quod hodie dum, ut ait, in nullo casu, etiam dum omnes redditus consistunt in distributionibus, hæ non intelligantur gravari pensione, nisi id ipsum exprimat: *Canonicatus & dignitates non excedentes valorem 24. ducatorum spectatis,*

eorum propriè proventibus, excedentes tamen illum valorem spectatis quotidianis distributionibus, ad mille etiam ducatos ascendentes, non censeri gravari pensione, nisi id ipsum exprimat, nimirum pensionem imponi super istis distributionibus, pro quo etiam sentire videtur *Paris. l. 6. q. 2. n. 29.* ubi ait: *aliquando exprimitur præbenda valere 30. distributiones 100. & soler tunc concedi pensio 30. aut 50. & sic distributiones quotidiana computantur cum clausula; etiamsi in solis distributionibus. &c.* Secus videtur dicendum juxta dictam *Garcia & Azor* exceptionem, quod scilicet in dicto casu, saltem si narrato valore 24. ducatorum, adhuc constitutur in tali beneficio pensio, expressione aliâ opus non sit, subjecta materiâ satis suadente, esse tunc mentem Papæ gravandi has distributiones.

Questio 482. An, & qualiter imponatur pensio super massa grossa, ac aliis redditibus communibus, qui dividantur inter eos, qui certis temporibus interfunt?

Respondeo: de his pariter ac de aliis distributionibus quotidianis loquendum. *Paris. l. 6. q. 2. n. 32.* hoc est, quod sicuti in quotidianis distributionibus pro presentibus & ferventibus jure antiquo non imponebatur pensio, jure tamen novo in iis imponitur pensio, dum in iis consistunt redditus beneficii; id tamen nunquam fieri intelligatur, nisi exprimat, ita etiam super massa illa grossa antiquitus non imponebatur pensio (cum esset universalis regula: quod ubicunque requireretur certum servitium, ad consequendos fructus, iis pensio non possit imponi. ut *Gamb. de post. leg. l. 6. n. 20.*) sed de jure & stylo novo, ita tamen, ut fieri id non censetur nisi exprimat. *Filliuc. in append. post. de stat. cler. tr. 4. 2. c. 5. q. 2.*

De quantitate & reductione pensionis.

Questio 483. An, & in qua quantitate constituenda pensio?

1. Respondeo ad primum: Pensio constituenda est (intellige, quod ad solutionem) in quantitate v. g. 100. vel 50. ducatorum, & non in quota v. g. in dimidia, tertia, vel quarta parte fructuum; ed quod hoc posterius videatur esse scindere beneficium, quod vetitum est c. *majoribus.* *Garc. p. 1. c. 5. n. 362.* citans *Gig. de pens. q. 8.* *Caccialup. eod. tr. q. 6.* *Rebuff. de pacif. post. n. 121.* *Alia 104.* *Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 11.* & plures alios. Atque ita observat *Papa*, & habet stylus *Curia*, ut non nisi reservatio fructuum, aut pars illorum ex causa resignationis cum Cardinalibus admittatur. *Garc. loc. cit. n. 363.* Adeoque jam *Papa* inferiores nullatenus valebunt pensionem in dicta quota imponere. *Garc. n. 364.* etsi subjungat: de cetero, inspecto jure communi, satis probabilem esse sententiam oppositam *Corassi de benef. p. 1. c. 4. n. 10.* & id quod ex constitutione quota non videatur dividi beneficium, quodque tunc propriè fiat, cum ex uno beneficio fiunt duo, pensio autem non sit beneficium, & ea morte pensionarii extinguitur.

2. Respondeo ad secundum primum: oportere pensionem moderatam esse, ita ut remaneat titulari seu rectori beneficii, unde is congruè sustentetur. *Garc. loc. cit. nu. 366.* citans *Caccial. de pens. q. 7.* *Gig. eod. tr. q. 4. n. 1.* *Corassi ubi ante. n. 7.* *Abb.*

in